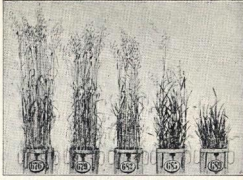

Hyppigere er Indblandingen af *Perklorat*.

Paa Vaaren 1896 iagttog man i Rhinprovinzen, at Rngaksene paa de Jorder, som var gjødslet med Chilisalpeter, havde et sygeligt, forbrændt Udseende. Noget lignende havde man allerede i flere Aar iagt-

taget i Belgien, hvilket gav Anledning til, at Sagen blev nærmere undersøgt¹⁾, og at Dr. *Sjøllem*²⁾ ved den nederlandske Forsøgsstation i Groningen fandt Aarsagen i et Indhold af Perklorat (overklorurt Salt) i det benyttede Salpeter. Senere Undersøgelser af *Märcker*, *Tacke*, *Gerlach*, *Petermann* og *Zaharia* har i det væsentlige bekræft-

1 gr. Chilisalpeter pr. Kar med
0 1 % 2 % 4 % 6 % Perklorat.
Fig. 10. Steffecks Forsøg med Salpeter og
Perklorat til Havre.

et det samme Fund. I hosstaaende Fig. 10 og 11 er gengivet nogle af *Märcker* og *Steffeck* ved Forsøgsstationen i Halle 1898 udførte Gjødningsforsøg med Chilisalpeter, hvortil er sat Natriumperklorat i stigende Mængde. Man ser, hvorledes Giftvirkningen

2 gr. Chilisalpeter pr. Kar med
0 1 % 2 % 4 % 6 % Perklorat)
Fig. 11. Steffecks Forsøg med Salpeter og Perklorat til Beter.

er meget tydelig ligeoverfor Havre, og det samme vil i det hele taget være Tilfældet med Kornsorter, medens Rodfrugter, især Beter, er meget mindre modtagelige for den skadelige Virkning. En lignende Uimodtagelighed vil man ogsaa have iagttaget hos de Korsblomstrede.

¹⁾ Om hele dette Spørgsmaal se H. G. Söderbaum: Perkloratfrågens udvikling och nuvarande ståndpunkt. Kungl. Landbruksakademiens tidskrift och handlingar 1901, S. 338, hvor ogsaa Literaturhenvisninger findes.

²⁾ Chemiker Zeitung 1896, S. 1002.